

Wielkopolski Rzemieślnik

NUMER 6/2014 – CZERWIEC 2014

<http://irpoznan.com.pl>

- ◆ **Walne Zgromadzenie Izby**
- ◆ **Czy dialog społeczny... zamilkł?
Rozmowa z Prezesem Jerzym Bartnikiem**
- ◆ **Konkurs „Jakie znasz zawody?” - rozstrzygnięty!**

REDAKTOR NACZELNY

Marzena Rutkowska-Kalisz

OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD

Katarzyna Rusin-Smolińska

WYDAWCAWielkopolska Izba Rzemieślnicza
w Poznaniu**KONTAKT**

al. Niepodległości 2

61-874 Poznań

<http://irpoznan.com.pl>e-mail: redaktor@irpoznan.com.pl**SUBSKRYPCJA**

Subskrypcję Wielopolskiego Rzemieślnika można zamówić pod adresem

e-mail: redaktor@irpoznan.com.pl

z dopiskiem w tytule „Subskrypcja”.

Każdy kolejny numer zostanie przesłany do Państwa drogą elektroniczną

w dniu ukazania się WR na Portalu.

Oczekujemy też na Państwa uwagi

i sugestie pod tym samym adresem

e-mail.

Chciałbym na wstępie przytoczyć trzy cytaty... Być może brzmi to jak językowy łamaniec z lekcji dykcji ale dotyczą nomen omen nauki. Po pierwsze...

...„Nadszedł czas pełnej rehabilitacji szkolnictwa zawodowego”... mówi Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, jeszcze Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania a za chwilę Eurodeputowana,

po drugie: ...„Trzeba myśleć o uczelniach, nauce i gospodarce jak o systemie naczyń połączonych”... zaznacza prof. Lena Kolarska-Bobińska Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego i wreszcie po trzecie: ...„Wiele inicjatyw, które podejmuje

nasza Izba zwłaszcza jeśli chodzi o kształcenie zawodowe – można stawiać w całej Polsce za wzór - stwierdza Prezes Jerzy Bartnik

Te bardzo ważne uwagi padły w obecności niezwykle szacownego gremium, w czasie Forum Gospodarki i Edukacji na Uniwersytecie A. Mickiewicza, a także w czasie najważniejszego zgromadzenia wielkopolskich rzemieślników. O czym to świadczy? Możemy tylko coraz bardziej cieszyć się z tego, że nasze wieloletnie starania o odrodzenie szkolnictwa zawodowego zaczynają przynosić efekty. Jak się okazuje mało efektywna i czasochłonna metoda drobnych kroków jest jednak efektywna! Po lekturze czerwcowego numeru będą Państwo wiedzieli o czym mówię!

A poza tym zapraszamy na bezpieczne wakacyjne wyprawy po Europie, radzimy także jak wykorzystać obecność na Facebooku by wzmocnić firmę! Przyjemnej lektury.

TOMASZ WIKA

Dyrektor Wielkopolskiej Izby Rzemieślnicza w Poznaniu

W NUMERZE

3-5

Walne Zgromadzenie Izby

6

Młodzi na rynku pracy

7-9

Forum Gospodarki i Edukacji

10-13

Kształcenie zawodowe i ekologiczne rozwiązania dla MŚP w Austrii

14-16

Czy dialog społeczny...zamilkł?
Rozmowa z Prezesem Jerzym Bartnikiem

17-18

Konkurs „Jakie znasz zawody?” rozstrzygnięty

19

Prezentacja zawodów rzemieślniczych:
OPERATOR OBRABIAREK SKRAWAJĄCYCH

20-23

Przydatne wskazówki na sezon wakacyjny dla podróżujących po UE

23

„Stres w pracy? Nie dziękuję!”
relacja z konferencji

24-

Czy Twoja firma może zrobić na Facebooku?
Cz 2

27 maja 2014 wyborem Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu - Jerzy Bartnik został po raz kolejny Prezesem Izby. Z rąk przewodniczącego Prezydium Tomasza Bergera odebrał insygnia i... oficjalnie rozpoczął nową kadencję...

Walne Zgromadzenie Izby

Ale zanim nastąpił ten uroczysty moment blisko 80 delegatów z Wielkopolski o godzinie 10.00 przystąpiło do obradowania. Tradycją tego dorocznego, najważniejszego zgromadzenia wielkopolskich rzemieślników jest wręczanie odznaczeń. Nie inaczej było w tym roku. KORDZIKIEM WIR – najważniejszym odznaczeniem Izby uhonorowano wybitnych rzemieślników, przedstawicieli życia społeczno-gospodarczego i politycznego oraz pracowników. Wręczono także najważniejsze odznaczenia ZRP.

A oto lista nagrodzonych osób:

KORDZIK WIR

W kategorii wybitni przedstawiciele życia społeczno-gospodarczego i politycznego:

1. Adam Lewandowski – Burmistrz Śremu
2. Tomasz Malepszy – Prezydent Miasta Leszna
3. Michał Turczyński – Cech Rzemiosł Różnych we Wschowie

W kategorii rzemieślnicy:

1. Halina Jańczak – Cech Rzemiosł Różnych w Poznaniu
2. Jan Kachlicki – Powiatowy Cech Rzemiosł Różnych – Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Grodzisku Wlkp.
3. Andrzej Kawa – Cech Cukierników i Piekarzy w Poznaniu
4. Zenon Kossowski – Cech Rzemiosł Różnych w Wągrowcu
5. Józef Konarczak - Cech Rzemiosł Różnych w Gostyniu
6. Tadeusz Matuszewski – Cech Rzemiosł Różnych w Śremie
7. Stanisław Pawlak – Cech Rzemiosł Różnych w Turku
8. Janusz Sochacki – Cech Rzemiosł Różnych w Koninie
9. Zenon Wesołowski – Cech Rzemiosła i Małej Przedsiębiorczości w Gnieźnie
10. Jerzy Witkowski – Cech Rzemiosł Różnych w Pile
11. Edward Wojcieszkiński – Wielkopolski Cech Rzemiosł Budowlanych w Poznaniu

W kategorii pracownicy:

Danuta Łobaczewska-Jeleń – Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu

PLATYNOWY MEDAL IM. J. KILIŃSKIEGO:

1. Sylwester Jokś – na wniosek Cechu Rzemiosł Różnych w Nowym Tomysłu
2. Józef Tojza – Cech Rzemiosł Różnych w Złotowie

ZŁOTY MEDAL IM. J. KILIŃSKIEGO:

1. Ryszard Gembiak – Cech Cukierników i Piekarzy w Poznaniu
2. Andrzej Leśniak – Wlkp. Cech Rzemiosł Budowlanych w Poznaniu

SREBRNA ODZNAKA ZA ZASŁUGI W ROZWOJU RZEMIOSŁA WIELKOPOLSKIEGO:

Jerzy Pohl – były przewodniczący komisji egzaminacyjnej Izby w zawodzie elektromechnik

Po tej uroczystej części zgromadzenia przystąpiono do pracy. Ukonstytuowało się Prezydium, uchwalono regulamin i zatwierdzono porządek obrad. Po przyjęciu protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia Przedstawiciele Izby nastąpił wybór komisji niezbędnych do prowadzenia dalszych obrad. Zgromadzeni wysłuchali następnie sprawozdań z działalności organów samorządowych Izby.

Prezes Jerzy Bartnik przedstawiając sprawozdanie odniósł się do kończącej się kadencji i dlatego najważniejsze wydarzenia roku sprawozdawczego komentował ze znacznie szerszej perspektywy. Zwrócił uwagę na wiele inicjatyw jakie podejmuje nasza Izba i podkreślał, że wiele z naszych działań może śmiało stawiać w Polsce za wzór. To między innymi w Poznaniu zwrócono uwagę na współpracę z GIODO i problem ochrony danych osobowych. Także u nas podejmuje się wiele inicjatyw mających na celu podniesienie jakości kształcenia zawodowego i poziomu egzaminowania. Współpracujemy zarówno ze światem nauki, mediami jak i ministerstwami oraz samorządowcami, by jak najskuteczniej promować rzemiosło i oświatę zawodową. Bardzo dobrze układa

się nasza współpraca z OHP, PIP oraz władzami oświatowym. A jak przedstawia się sytuacja rzemiosła wielkopolskiego? W Wielkopolskiej Izbie Rzemieśniczej w Poznaniu zrzeszone są 5584 w 45 cechów. W strukturach Izby działa 10 spółdzielni rzemieślniczych i jedna hurtownia zaopatrzenia rzemiosła. Utrzymaliśmy stan z roku ubiegłego ale wciąż problemem pozostaje pozyskiwanie przez cechy i spółdzielnie nowych członków. To dane dotyczące zakładów zrzeszonych, ale oczywiście pracujemy na rzecz całego środowiska także tych rzemieślników, którzy nie należą do cechu. Dla wszystkich zabiegamy o tworzenie najlepszych warunków do prowadzenia działalności. Dlatego tak bardzo ważne było uzyskanie sądowego potwierdzenie naszej reprezentatyw-

ności. Ogólnopolska akcja zbierania stosownych zaświadczeń przyniosła oczekiwany rezultat i dzięki temu Sąd Wojewódzki w Warszawie potwierdził w najbliższych czterech latach udział przedstawicieli rzemiosła w pracach Komisji Trójstronnej, Wojewódzkich Komisjach Dialogu Społecznego oraz w Powiatowych Radach Zatrudnienia. WIR w bardzo znaczący sposób przyczyniła się do uzyskania tego sądowego potwierdzenia. Jerzy Bartnik dobitnie podkreślał, że tylko dzięki znakomitej pracy WIR może jednocześnie zająć się ogólnopolskimi problemami rzemiosła i piastować także stanowisko Prezesa ZRP.

Po wysłuchaniu kolejnych sprawozdań przedstawionych przez Stanisława Butkę Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej i Wojciecha Wiatra Przewodniczącą Odwoławczego Sądu Rzemieślniczego zgromadzeni jednogłośnie udzielili absolutorium dla Prezesa Izby i członków Rady. Kolejnym etapem było zatwierdzenia prawomocności wyborów dokonanych w regionach do Rady Izby, Komisji Rewizyjnej i Odwoławczego Sądu Rzemieślniczego. I wreszcie nastąpił najważniejszy moment obrad – Wybory Prezesa Izby, Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej, Przewodniczącą Odwoławczego Sądu Rzemieślniczego oraz delegatów Izby na Kongres Rzemiosła Polskiego.

Postulaty kongresowe były także tematem ożywionej dyskusji jaka wywiązała się na sali. Dyskuto-

wano o zmianie ustawy o rzemiośle, nadzorze nad jakością kształcenia zawodowego i ogólnie kondycji rzemiosła i jego organizacji.

W czasie gdy komisja skrutacyjna pod wodzą Waldemara Pietury liczyła głosy zgromadzeni określili kierunki działania organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła wielkopolskiego na lata 2014-2018. Po kilkudziesięciu minutach wszystko było jasne – Izba ma na cztery kolejne lata doskonale wszystkim znanego Prezesa.

Jerzy Bartnik dziękując za zaufanie, którym obdarzono go na następną kadencję odniósł się do insygniów, które otrzymał po raz kolejny. Ozdobny łańcuch to nie tylko symbol przywiązania, ale także zaszczytnej służby! Prezes przemawiał bardzo krótko ale za to długo przyjmował gratulacje i życzenia.

Na zakończenie wszyscy przenieśli się do sal restauracyjnych Aleksandra Teclawa. To także stara izbowa tradycja, by w mniej oficjalnej atmosferze rozmawiać, planować, wymieniać poglądy, a czasami po prostu spotkać się w najliczniejszym rzemieślniczym gronie.

Marzena Rutkowska-Kalisz

W ramach Partnerstwa na Rzecz Rozwoju Wielkopolskiego Rynku Pracy Wojewódzki Urząd Pracy w Poznaniu zorganizował w dniu 23 maja br. konferencję „Sytuacja osób do 30 roku życia na wielkopolskim rynku pracy”. W konferencji wzięli udział przedstawiciele pracodawców, pracownicy urzędów pracy i instytucji związanych z rynkiem pracy oraz przedstawiciele świata nauki.

Młodzi na rynku pracy

W trakcie obrad przedstawiono osiem prezentacji dotyczących głównego tematu konferencji. Prezentacje dotyczyły m. in. takich zagadnień jak:

- ◆ sytuacja młodych na wielkopolskim rynku pracy według badań Wielkopolskiego Obserwatorium Rynku Pracy,
- ◆ działania skierowane dla osób do 30 roku życia przez urzędy pracy w oparciu o obowiązujące przepisy prawa,
- ◆ propozycje działań dla uczelni wyższych w odniesieniu do wymagań i oczekiwań rynku pracy,
- ◆ problematyka doradztwa zawodowego w szkołach,
- ◆ przedstawienie rodzajów działań możliwych do realizacji dla osób do 30 roku życia w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2014-2020. Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego 2014+,
- ◆ przykład inicjatywy studentów szkoły wyższej w zakresie uzyskania kwalifikacji rzemieślniczych.

Z dyskusji w trakcie konferencji można wyciągnąć następujące wnioski:

- sytuacja młodych pracowników na rynku pracy jest trudna i stanowią oni jedną z największych grup bezrobotnych,
- oferta edukacyjna w większości nie odpowiada potrzebom i sytuacji na rynku pracy, brak długofalowych badań potrzeb pracodawców w tym zakresie,

- absolwenci często nie posiadają właściwego poziomu wykształcenia i innych kompetencji oczekiwanych przez pracodawców,
- słabe przygotowanie praktyczne absolwentów technicznych szkół wyższych z powodu funkcjonującego systemu studiowania i braku możliwości zdobywania umiejętności praktycznych w znacznie większym zakresie niż obecnie,
- dualny system kształcenia jako szansa zdobywania praktycznych umiejętności zawodowych u pracodawców z właściwą podbudową teoretyczną w szkołach jako jedna z możliwości poprawy sytuacji młodych ludzi na rynku pracy,
- na rynku pracy znajduje się za duża liczba absolwentów z wykształceniem wyższym, szacuje się, że potrzeby rynku pracy wynoszą 20-25% osób z wyższym wykształceniem, w Polsce liczba tych osób wynosi 40%, czyli ok. 50% absolwentów uczelni wyższych nie znajdzie zatrudnienia odpowiadającego ich kwalifikacjom,
- brak spójnego systemu poradnictwa zawodowego, zwłaszcza na pierwszych stopniach ścieżki edukacyjnej,
- konieczność wprowadzenia skoordynowanego rozwoju monitoringu rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem badania dalszego losu i kariery zawodowej absolwentów szkół.

Kolejna konferencja w ramach Partnerstwa odbędzie się jesienią tego roku i dotyczyć będzie drugiej grupy osób w szczególnej sytuacji na rynku pracy, czyli osób 50+.

Wiesław Ratajczak

23 maja 2014 r. na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM w Poznaniu odbyło się Forum Gospodarki i Edukacji. Współorganizatorem Forum była nasza Izba, a patronat nad tym wydarzeniem objęły: Ministerstwa – Edukacji Narodowej oraz Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także Związek Rzemiosła Polskiego.

Forum Gospodarki i Edukacji

W czasie piątkowego spotkania dyskutowano na temat roli kształcenia dualnego jako nowoczesnego kierunku edukacji przydatnego zarówno w rzemiośle jak na wyższej uczelni. Omówiono także rolę partnerstwa gospodarki i edukacji w tworzeniu rynku pracy przychylnego dla młodych ludzi.

Gośćmi honorowym spotkania były: prof. Lena Kolarska-Bobińska – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego i dr Agnieszka Kozłowska-Rajewicz – Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania. W uczelnianych ławach pojawili się także Parlamentarzyści, przedstawiciele władz państwowych i samorządowych Wielkopolski i władze Poznania, przedstawiciele szkolnictwa wyższego oraz ponadgimnazjalnego, organizacji pracodawców oraz rzemieślnicy z Prezesem Jerzym Bartnikiem na czele.

Prof. Lena Kolarska-Bobińska omówiła między innymi planowane zmiany w strukturze szkolnictwa wyższego, które pozwolą na ściślejszą współpracę między biznesem, a nauką i wzmocnią rolę prakty-

ki zawodowej niezbędnej na każdym etapie edukacji.

Prof. Lena Kolarska-Bobińska przypominała w Poznaniu, że resort nauki wprowadził już w życie wiele rozwiązań ułatwiających powiązanie kształcenia z potrzebami gospodarki. W planach jest wyraźny podział uczelni na akademickie i zawodowe, obowiązkowe trzymiesięczne praktyki zawodowe na studiach o profilu praktycznym czy studia dualne, na których nauka na uczelni ściśle łączy się z praktyką. Pani Minister ma również nadzieję, że udział polskiego biznesu w finansowaniu nauki i rozwoju dojdzie w ciągu 5 lat do poziomu 60 proc.*„Trzeba myśleć o uczelniach, nauce i gospodarce jak o systemie naczyń połączonych”*... – konkludowała Prof. Lena Kolarska-Bobińska.

Z kolei dr Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, bardzo dobitnie podkreśliła rolę rzemiosła w kształceniu zawodowym i tworzeniu nowoczesnego rynku pracy odpowiadającego pracodawcom.*„Nadszedł czas pełnej rehabilitacji szkolnictwa zawodowego”*... - mówiła powołując się jednocześnie na twarde dane sta-

tystyczne. Bezrobocie wśród młodych sięga w całej UE blisko 23%, w Niemczech 7% a w Wielkopolsce 4%. Wynik porównania mówi sam za siebie – tam gdzie uczy się w systemie dualnym problem braku pracy dla młodych jest nieporównywalnie niższy!

Najważniejsze jest też przekonanie młodych ludzi do tego by rozwijali swoje talenty. To właśnie dążność do ich ustawicznego rozwijania jest nową interpretacją pojęcia kapitał ludzki. W tym kontekście najważniejsza staje się jakość kształcenia. *...„Rzemiosło jest w tej chwili praktycznie jedynym środowiskiem, które prowadzi klasyczne kształcenie dualne, bardzo skuteczne jeśli chodzi o wprowadzanie ludzi na rynek pracy. Należy z tego doświadczenia korzystać i docenić rzemiosło!...”* – mówiła do dziennikarzy dr Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

Ważnym momentem Forum było wręczenie nagrody gospodarczej „Rzemieśnicza Jakość”, która została przyznana w imieniu Partnerstwa „Razem dla rozwoju rzemiosła” dla Miasta Poznania oraz Cechu Cukierników i Piekarzy w Poznaniu za akcję promocyjną Rogala Świętomarcińskiego. To wzorcowy przykład współpracy samorządu terytorialnego oraz samorządu gospodarczego, bo partnerstwo zaowocowało prowadzoną w dużej skali kampanią społeczną oraz efektami ekonomicznymi, których przejawem jest kilkunastokrotny wzrost sprzedaży.

Forum było znakomitą okazją do przedstawienia zalet dualnego systemu kształcenia. Jak wynikało z wypowiedzi dyskutantów praktyka zawodowa okazuje się niezbędna - niezależnie czy dotyczy absolwenta szkoły zawodowej czy wyższej. Teoria nawet najbardziej zaawansowana musi być sprawdzona w praktyce - tego oczekują dziś pracodawcy. Taki też musi być najważniejszy trend w szkolnictwie zarówno rzemieślniczym jak i uniwersyteckim.

Marzena Rutkowska-Kalisz

Konferencja

Forum Gospodarki i Edukacji

23 maja 2014 r.
godz. **11:30**
s. 121 WNPID
ul. Umultowska 89a

Tematyka konferencji obejmuje zagadnienia współpracy pracodawców ze szkolnictwem ponadgimnazjalnym i wyższym oraz potrzeby w zakresie wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w tym celu.

Szczególną uwagę w programie konferencji poświęcono kształceniu dualnemu, prowadzonemu przemienne w szkole/uczelni i miejscu pracy.

Patronat nad organizowaną konferencją objęli:

- prof. Lena Kolarska-Bobińska – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
- Joanna Kluzik-Rostkowska – Minister Edukacji Narodowej
- Jerzy Bartnik – Prezes Związku Rzemiosła Polskiego

Współorganizator

Patronat

W ramach realizacji projektu „Trzy kampanie integrujące przedsiębiorstwa sektora MSP i ich otoczenie w działaniach na rzecz ochrony środowiska” (LIFE / 3 x Środowisko / PL) w dniach 5-7.05.2014 r. odbył się wyjazd benchmarkingowy zespołu ekspertów branży drzewnej. Celem wyjazdu było poznanie rozwiązań proekologicznych w branży drzewnej i zaproponowanie ich środowisku MŚP w Polsce. Propozycje te zostaną ujęte w informatorze ekologicznym dla branży drzewnej, który w ostatnim kwartale 2014 r. zostanie przekazany zrzeszonym firmom.

Kształcenie zawodowe i ekologiczne rozwiązania dla MŚP w Austrii

Głównym celem projektu jest uzyskanie wzrostu świadomości właścicieli firm i pracowników MSP odnośnie efektywnego wykorzystania zasobów w branżach: budowlanej, drzewnej, samochodowej, drukarskiej, usług osobistych oraz spożywczej. W ramach projektu (w skali kraju) przewiduje się, m.in.:

- zmniejszenie zużycia wybranych zasobów o 10% w 100 firmach dzięki wdrożeniu systemu monitorowania i niezbędnych zmian organizacyjno-technologicznych;
- zmianę podejścia do wykorzystania zasobów wśród 1000 pracowników z 500 przedsiębiorstw – poprzez analizę i przygotowanie ponad 100 pomysłów poprawy efektywności wykorzystania zasobów w firmach;
- przygotowanie pakietów informacji dla przedsiębiorców o korzyściach ekonomicznych i środowiskowych, powstałych w wyniku oszczędności zasobów. Przygotowane pakiety będą stanowiły materiały do wykorzystania w działalności edukacyjnej firm i organizacji rzemiosła (m.in. przykładowe pytania egzaminacyjne);
- realizację kampanii upowszechniającej informacje o możliwości wpływu jednostki na zmniejszenie zużycia zasobów i przygotowanie rekomendacji dla właściwych resortów.

Uczestnicy wizyty benchmarkingowej w Au-

stirii odwiedzili 2 miejsca: Regionalny Instytut Promocji Gospodarczej (WiFi) w St. Pölten w Dolnej Austrii oraz ekologiczną Stolarską Karla Friedla pod Wiedniem.

WiFi w St. Pölten jest jednym z 9 ośrodków szkoleniowych funkcjonujących na terenie całej Austrii od przeszło 60 lat. Centra te są niezależnymi zakładami usługowymi izb gospodarczych. Zadaniem ośrodków jest szkolenie pełnoletnich osób i profesjonalne przygotowanie ich do pracy. Działanie wszystkich regionalnych jednostek jest skoordynowane przez centralny ośrodek z siedzibą w Wiedniu. Każde centrum szkoleniowe funkcjonuje niezależnie w oparciu o środki finansowe, które wypracuje samodzielnie w wyniku przeprowadzania bogatej oferty różnorodnych szkoleń. W wyjątkowych sytuacjach, gdy brakuje środków finansowych na kosztowne inwestycje, centra te są wspierane przez izby gospodarcze.

Oferta szkoleniowa WiFi w St. Pölten jest bar-

dzo szeroka i obejmuje szkolenia z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem, rozwoju osobistego, nauki języków obcych, technologii informatycznych oraz technologii projektowania, produkcji, pracy, spawania, elektryki, elektroniki, mechatroniki, itp., ponadto z zakresu zdrowia i urody oraz przemysłu.

W Austrii nauka zawodu na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej trwa w zależności od zawodu od 3-4 lat i kończy się otrzymaniem świadectwa ukończenia szkoły, zdaniem egzaminu zawodowego oraz uzyskaniem świadectwa czeladniczego. Podjęcie nauki w danym zawodzie jest możliwe w przypadku, gdy uczeń znajdzie pracodawcę, u którego będzie możliwe realizowanie praktycznej nauki zawodu. Po ukończeniu nauki, można kontynuować szkolenie w ramach dalszych cykli kształcenia (trwają one od czterech do sześciu semestrów), kończą się egzaminem dojrzałości i egzaminem dyplomowym. Egzamin mistrzowski mogą zdawać również osoby, które nie posiadają tytułu czeladnika. W tej sytuacji jednak w trakcie egzaminu mistrzowskiego muszą one dodatkowo potwierdzić wiedzę i umiejętności obowiązujące na egzaminie czeladniczym. Wymagany okres nabycia doświadczenia zawodowego i przystąpienia do egzaminu mistrzowskiego został skrócony w porównaniu do wcześniejszych lat. Egzamin mistrzowski składa się z 5 następujących modułów:

1. Egzamin zawodowy praktyczny składa się z 2 części:

- Część A: sprawdzenie praktycznych umiejętności zawodowych na bardzo wysokim poziomie;
- Część B: sprawdzenie wiedzy praktycznej i fachowej z zakresu prowadzenia firmy oraz szczegółowe umiejętności organizacyjne, planistyczne i techniczne.

2. Egzamin zawodowy ustny składa się z 2 części:

- Część A: zdający wykazuje się wiedzą fachową na podstawie typowych dla danego zawodu przykładów;

- Część B: zdający wykazuje się wiedzą i umiejętnościami w zakresie zarządzania pracą, zarządzania jakością oraz zarządzania bezpieczeństwem.

3. Egzamin zawodowy pisemny obejmuje zagadnienia z zakresu wiedzy fachowej, planowania, rachunkowości i kalkulację.

4. Egzamin z zakresu wiedzy i umiejętności dotyczących prowadzenia przygotowania zawodowego (zdanie umożliwia pełnienia funkcji instruktora praktycznej nauki zawodu)

5. Egzamin z zakresu przedsiębiorczości (zdanie umożliwia prowadzenie własnej działalności gospodarczej).

Około 5000 € kosztują kursy przygotowujące do egzaminu mistrzowskiego w zakresie modułów od 1-3.

W trakcie wizyty w centrum WIFI zespół ekspertów miał możliwość obejrzenia większości pracowni kształcenia praktycznego, które są wyposażone w wysokiej klasy sprzęt szkoleniowy. Sprzęt ten jest na bieżąco wymieniany i należy do grupy aktualnie użytkowanych w firmach. Wskazuje to, iż bardzo duży nacisk kładziony jest na praktyczną naukę zawodu i perfekcyjne wykształcenie u uczestników szkoleń wszystkich najpotrzebniejszych umiejętności. Polityka centrum skierowana jest przede wszystkim na zapewnienie procesu szkolenia zbliżonego możliwie najbardziej do naturalnych warunków pracy, a tym samym na najlepsze przygotowanie pracowników.

W trakcie wizyty zespół obejrzał pracownię malarzką, ślusarską, obrabiarek sterowanych numerycz-

nie, blacharską, mechaniki pojazdów samochodowych, diagnostyki, stolarską, fryzjerską, kucharską, kowalską, spawalnicze i tworzyw sztucznych. Bardzo pozytywne było to, iż w większości tych pracowni odbywały się zajęcia, w których brały udział znaczne grupy osób. Świadczy to o dużej świadomości konieczności podnoszenia swoich kwalifikacji i doskonalenia się obywateli austriackich.

Z punktu widzenia obywatela Polski można pozazdrościć dobrze wypracowanego systemu kształcenia ustawicznego osób dorosłych w Austrii oraz modelu monitorowania rynku pracy i podejmowania szkoleń w obszarach, które są rzeczywiście potrzebne pracownikom, pracodawcom i całej austriackiej gospodarce.

Podczas drugiego dnia wizyty benchmarkingowej zespół ekspertów odwiedził Stolarską Pracownię Pana Karla Friedla w Traiskirchen. Stolarska Pracownia ma 50 letnią tradycję. Została założona przez Karla Friedla Seniora i początkowo wykonywała popularne proste usługi stolarskie w stajni koni na 25 m² powierzchni. Obecnie stolarnia zajmuje powierzchnię 650 m² i zatrudnia 12 pracowników, w tym 1 ucznia. W trakcie wielu lat funkcjonowania profil produkcji zmienił się i został rozszerzony. Obecnie stolarnia specjalizuje się w produkcji okien skrzynkowych wykonywanych na zlecenia prywatnych osób lub firm. Ponadto wykonuje meble pokojowe, kuchenne łazienkowe, sklepowe, sauny, tarasy, patia. Dodatkowo zajmuje się również renowacją mebli metodą tradycyjną. Firma działa przede wszystkim w promieniu 50 km, jednakże przyjmuje również zlecenia z dalszych miejsc.

W 2013 r. Stolarska Pracownia Pana Karla Friedla otrzymała Austriacki Certyfikat Ekologicznej Firmy przyznany przez Ministerstwo Środowiska, który potwierdza doskonałą jakość wykonywanych produktów oraz jest gwarancją, iż wykonywane produkty są przyjazne dla środowiska. Produkowane wyroby stolarskie wykonywane są z drewna z lasów odnawialnych, nie za-

wierają elementów z PCV, kleje i lakiery mają bardzo niski poziom emisji w powłokach. Wyroby te zawierają gwarancję długowieczności, a w przypadku chęci pozbycia się ich, właściciele nie są narażeni na płaconie opłat związanych z utylizacją, mogą natomiast wyroby te spalić lub przekazać do ponownego wykorzystania.

W zakresie organizacji produkcji i wprowadzonych ekologicznych rozwiązań, firma posiada wymienniki ciepła, które umożliwiają odzyskanie ciepła podczas wentylowania pomieszczeń. Ponadto firma zbiera w ciągu całego roku wszelkie odpady z procesu produkcji w silosie, a w okresie grzewczym spala je, uzyskując ciepło do ogrzania pomieszczeń.

Ekologiczna produkcja w branży drzewnej w Polsce nie jest dziś bardzo popularna. Z całą pewnością jednak należy zauważyć, iż tego typu produkcja będzie się rozwijać, a zapotrzebowanie na tego typu wyroby wzrośnie. Zastosowanie wymiennika ciepła i spalania wyprodukowanych odpadów w Stolarskiej Pracowni Karla Friedla to dobre praktyki, które należy upowszechnić i zachęcić do ich wprowadzenia w Polsce.

Wizyta w centrum szkoleniowym oraz w ekologicznej Stolarskiej Pracowni umożliwiła poznanie systemu edukacji, który kształci absolwentów zgodnie z zapotrzebowaniem austriackiej gospodarki. Mechanizm ten doskonałym wzorem do naśladowania. Chciałoby się, aby w naszym kraju zadziałały również podobne rozwiązania. Uzasadnione jest także propagowanie ekologicznych rozwiązań dla małych i średnich przedsiębiorstw, które przyczynią się do oszczędności zasobów naturalnych, pokażą firmy rzemieślnicze jako przedsiębiorstwa rozwijające i funkcjonujące z poszanowaniem środowiska naturalnego, dodatkowo przynosząc określone korzyści finansowe. Z tego względu gorąco zachęcamy do zapoznawania się na bieżąco z rezultatami wypracowanymi w projekcie oraz innymi informacjami z zakresu ochrony środowiska.

Iwona Derda

3x Środowisko

Trzy kampanie integrujące przedsiębiorstwa sektora MŚP i ich otoczenie w działaniach na rzecz **ochrony środowiska**

– to projekt przygotowany głównie z myślą o firmach z sektora **Małych i Średnich Przedsiębiorstw**.

Jego podstawowym celem jest wsparcie przedsiębiorców we **wprowadzaniu zmian** pozwalających uczynić ich firmy **pro-ekologicznymi**. Jest to możliwe, dzięki oszczędnościom w wykorzystywaniu energii, wody, papieru i innych surowców.

Ekologia może być równoznaczna z oszczędzaniem

- do tego chcemy przekonać **polskie MŚP**.

Partnerzy projektu:

REFA

Stowarzyszenie **REFA Wielkopolska** należy do REFA Group, z centralą w Darmstadt w Niemczech. REFA to największa w Europie, działająca globalnie, organizacja non-profit, kształcąca w zakresie organizacji pracy. Stowarzyszenie przenosi do Polski blisko 90 lat doświadczeń REFA w doradztwie i szkoleniach w tej dziedzinie, stosując uznane na świecie metody i instrumenty organizacji pracy.

TRANSFER

Stowarzyszenie Transfer jest organizacją non-profit stworzoną przez grupę specjalistów mających wieloletnie doświadczenie w realizacji programów i projektów finansowanych z funduszy Unii Europejskiej w szczególności dotyczących kształcenia zawodowego oraz podnoszących wiedzę i umiejętności osób dorosłych. Podobnym doświadczeniem legitymuje się eksperci współpracujący ze Stowarzyszeniem.

Związek Rzemiosła Polskiego

Związek Rzemiosła Polskiego jest ogólnopolską, społeczno-zawodową organizacją samorządu gospodarczego, działającą od 1933 roku. Wraz z organizacjami rzemiosła - 27 izbami rzemieślniczymi, 478 cechami rzemiosł oraz 180 spółdzielniami - tworzy największą i najstarszą strukturę samorządu gospodarczego w Polsce. W strukturach ZRP 26.000 rzemieślników prowadzi przygotowanie zawodowe młodzieży.

Wyprodukowano w ramach projektu „Trzy kampanie integrujące przedsiębiorstwa sektora MŚP i ich otoczenie w działaniach na rzecz ochrony środowiska” dofinansowanego z udziałem instrumentu finansowego Unii Europejskiej LIFE i ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Wydrukowano na papierze pochodzącym z recyklingu

3x Środowisko

Trzy kampanie integrujące przedsiębiorstwa sektora MŚP i ich otoczenie w działaniach na rzecz **ochrony środowiska**

3x Środowisko

Dlaczego ekologia i MŚP?

Działania pro-ekologiczne są jednym z priorytetów Komisji Europejskiej, która w 2008 r. wytyczyła **ambitne cele**:

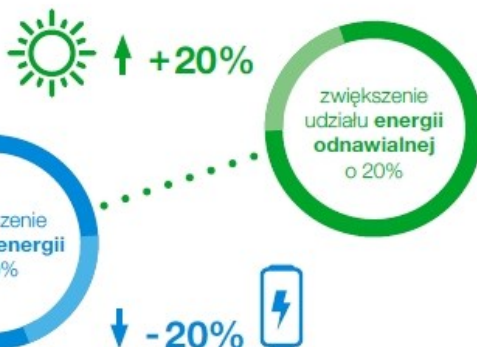

Cele te mają być osiągnięte do roku 2020.

Do ich realizacji konieczny jest **aktywny** udział wszystkich przedsiębiorstw, szczególnie sektora MŚP.

Małe i Średnie Przedsiębiorstwa stanowią w Polsce **99% wszystkich firm** i zatrudniają 9 mln osób.

To sektor rynku, który ma znaczący udział w wykorzystywaniu zasobów naturalnych oraz ogromny **wpływ** na środowisko naturalne.

Kto może skorzystać?

Projekt **3x Środowisko** adresowany jest do firm z sektora MŚP, działających w jednej z sześciu branż:

- budowlanej
- drzewnej
- samochodowej
- drukarskiej
- usług osobistych (fryzjer, kosmetyczka)
- spożywczej

Proponowane w projekcie rozwiązania pozwolą na oszczędniejsze wykorzystywanie zasobów, a tym samym przyczynią się do **redukcji kosztów** bez utraty jakości wytwarzanych produktów lub usług.

Jak skorzystać?

Jeśli Twoja firma jest zainteresowana:

wdrożeniem zmian organizacyjno-technologicznych związanych ze zużyciem zasobów, pozwalającym uzyskać realne oszczędności,

warsztatami organizowanymi dla pracowników, które pozwolą im na efektywniejsze wykorzystywanie zasobów podczas pracy i unikanie marnotrawstwa,

informacjami o możliwych działaniach ekologicznych w firmie,

wymianą doświadczeń z najlepszymi w kwestiach ochrony środowiska,

prosimy o kontakt z liderem projektu: e-mail: biuro@refa.pl

Zapraszamy do współpracy!

3x Środowisko

Więcej informacji: www.3xsrodowisko.pl

Niebawem minie rok od chwili gdy związki zawodowe z hukiem – dosłownie i w przenośni – zrezygnowały z udziału w pracach Komisji Trójstronnej. Nikt wtedy pewnie nie przypuszczał, że ta emocjonalna reakcja będzie miała aż tak długofalowe skutki. Nie odbywają się posiedzenia Wojewódzkich Komisji Dialogu Społecznego, nie widać też wyjścia z tej sytuacji... Co dalej? Z tym pytaniem zwracam się do Prezesa Jerzego Bartnika, jako Wiceprzewodniczącego Komisji Trójstronnej

Czy dialog społeczny... zamilkł?

Jak Pana zdaniem paraliż prac Komisji Trójstronnej i poszczególnych WKDS-ów wpływa na poziom dialogu społecznego w środowisku, które moim zdaniem nie do końca jest do tego dialogu przyzwyczajone?

Jerzy Bartnik: Dialog społeczny jest w Polsce rzeczą nową i miał zastąpić dialog na ulicy, a jak to wyglądało – mamy kilka ulic dalej wypisane na Poznańskich Krzyżach upamiętniających wydarzenia 56 roku. Przyjęliśmy standardy europejskie, jesteśmy członkami europejskiego dialogu i Polska solidnie jest tam reprezentowana. Ale w momencie gdy dialog stał się elementem rozgrywki politycznej ze strony związków zawodowych po prostu zniknął z życia publicznego!

A właśnie! Zawsze będzie mnie to dziwić jak mogło do tego dojść w kraju, który przy stole negocyjnym przeprowadził zmianę ustroju politycznego i gospodarczego. Czy rzeczywiście wynika to jedynie z upolitycznienia czy mają na to wpływ mimo wszystko nasze cechy narodowe?

Jerzy Bartnik: Dla mnie jest to przede wszystkim upolitycznienie, ale z drugiej strony akceptować argumenty drugiej strony jesteśmy w stanie tylko wtedy gdy w efekcie „wyjdzie na moje”... A wtedy nie ma już ani negocjacji, ani dialogu. Trzeba jednak uczciwie przyznać, że wina za zaistniałą sytuację spoczywa po spółu na każdej ze stron: na związkach, stronie rządowej i stronie pracodawców. Niestety właściwie od początku funkcjonowania dialogu społecznego

w Polsce Rząd, może poza początkowym okresem intensywnych prac nad przekształcaniem Państwa przykładając coraz mniejszą wagę do uzgodnień wypracowanych w ramach dialogu społecznego. Apogeum tego traktowania nastąpiło we wrześniu zeszłego roku...

Czy strona rządowa nie zdawała sobie do końca sprawy, że nie można fałszywie grać na tak czułym instrumencie jak dialog społeczny?

Jerzy Bartnik: Sądzę, że nie spodziewali się aż takich konsekwencji. Od dawna jednak przysyłali na posiedzenia swoich coraz mniej kompetentnych i pośledniejszych przedstawicieli. Kolejne posiedzenia nie przynosiły rozwiązań. Z drugiej strony – to trzeba wyraźnie powiedzieć – związki zawodowe mentalnie nie wyszły z 81 roku i nadal chcą pozostawać jedyną stroną w dyskusji z Rządem, w dodatku z żądaniami natchmiastowych rozwiązań zgodnych z ich oceną sytuacji!

Ale mimo wszystko do stołu negocyjnego trzeba wrócić ...

Jerzy Bartnik: My jako pracodawcy nie zaprzestaliśmy pracy w Komisji, mimo iż właściwie już w praktyce nie funkcjonuje od półrocza. Istotnie widzimy błędy jeśli chodzi o podejście do dialogu, może także wyczerpała się dotychczasowa formuła dialogu i trzeba poszukiwać innych rozwiązań. A tymczasem zamknęliśmy sobie platformę dialogu jaką była KT. Żyjemy w trudnym czasie, zarówno gospodarczym jak i politycznym, w czasie realnych zagrożeń tuż za naszą wschodnią granicą... Gdyby dialog funkcjonował normalnie problem opiekunów niepełnosprawnych dzieci rozwiązywany byłby za stołem negocyjnym a nie w sejmowych kuluarach. A to tylko jeden z przykładów... związki zawodowe mają w tym zakresie ogromną winę, ponieważ budują niewiarę społeczeństwa w efektywność dialogu. Niezależnie od tego strona pracodawców cały czas pracowała w komisjach licząc na to, że wreszcie pojawi się taki problem, który przywiedzie związkowców do stołu obrad. Niestety tak się nie stało! Być może musi teraz nastąpić etap przesilenia...

Co w takim razie robią pracodawcy?

Jerzy Bartnik: Napisaliśmy swoją propozycję zmian w ustawie o dialogu społecznym i z pracobiorcami ustaliliśmy wspólne stanowisko. Przekazaliśmy je do Rządu. Dlatego tak wielkie nadzieje pokładałam w tym co się zdarzy 15 maja gdy ma być zwołane posiedzenie Komisji Trójstronnej! Jestem bardzo ciekaw czy na posiedzeniu pojawią się przedstawiciele strony związkowej. Osobiście przekonywałem przewodniczącego, że łamię ustawę, który niezależnie od stanu wejścia czy wyjścia strony związkowej ma ustawowy obowiązek pojawiania się raz na dwa miesiące na obradach KT. I o ile mogę zrozumieć do pewnego stopnia reakcję związków na szczeblu centralnym,

nadal także nie pojmuję dlaczego związkowcy zawiesili dialog na poziomie wojewódzkim czy powiatowym. Bardzo to krótkowzroczne...

Na ile Pana zdaniem to co stało się we wrześniu było emocjonalną reakcją, a na ile początkiem wyrachowanej gry politycznej?

Jerzy Bartnik: Bardzo trudno mi to ocenić. Mamy tak ukształtowane związki zawodowe, także po części organizacje pracodawców, że mają swoich protektorów rządowych. Ale jeśli nie zaczniemy podchodzić ze zrozumieniem i otwartością do propozycji innych, nawet jeżeli nie jest to zgodne z naszym partykularnym interesem nie będzie mowy o prawdziwym dialogu. Zdecydowanie nie potrafimy działać w myśl zasady... Pro publico bono... Dlatego też w tej propozycji nowelizacji proponujemy korzystanie z usług zawodowych negocjatorów, ludzi profesjonalnie przygotowanych do rozstrzygnięcia nawet najbardziej skomplikowanych sytuacji. Swego czasu związkowcy podkreślali, że największą zasługą Rządu jest zjednoczenie związkowców, ale obawiam się że bardzo szybko ta pozorna spójność skończy się na przykład przed wyborami... Jednak spustoszenie jakie dokonało się w świadomości ludzi jest już nie do odrobienia. Latami budowane zaufanie do instytucji dialogu społecznego zostało niemal w jednej chwili zaprzepaszczone i trzeba będzie kolejnych lat by je odbudować. To co dzieje się teraz na Ukrainie tym bardziej powinno nas zbliżyć do powrotu za stół negocyjny! Z tym większą też ciekawością i nadziejami czekam na rozwój wydarzeń w Warszawie.

Dziękuję bardzo za rozmowę.

P.S. Już wiemy, że pat trwa... Komisja nie zmieni jed-

nak – przynajmniej na razie – nazwy na Komisję Dwustronną. Tymczasem ciekawiło mnie czy w Poznaniu, ktoś próbował doszukać się analogii naszej obecnej zapaści „dialogowej” do innych krajów europejskich. Pytałam czy próbowano za granicą szukać rozwiązania obecnego kryzysu... Niestety nie... Przyznam, że przekonał mnie nieco argument o innej kondycji i pozycji związków zawodowych we Francji czy Włoszech. Usłyszałam też, że najpierw musiałyby się w Polsce zadziać coś wyjątkowego

aby trzy centrale związkowe zechciały wspólnie o coś zawalczyć. Dla wielkopolskich pracodawców odstąpienie związkowców od dialogu jest zupełnie niezrozumiałe! Gorzka to refleksja nad naszą narodową swarliwością... Ale nadal chciałabym się dowiedzieć dlaczego w kraju, który zmienił ustrój polityczny i gospodarczy za stołem negocjacyjnym codzienny dialog przestał być możliwy?

Marzena Rutkowska-Kalisz

15 maja br. odbyło się posiedzenie Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które poprzedziło posiedzenie Prezydium TK. Oba spotkania przewodniczył **Minister Pracy i Polityki Społecznej Władysław Kosiniak-Kamysz**. W obradach plenarnych TK uczestniczył **Minister Finansów Mateusz Szczurek**, który przedstawił uwarunkowania wstępnej prognozy podstawowych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2015. Jak poinformował Minister Finansów, oczekiwania dotyczące kształtowania się składowych PKB wskazują, że wzrost gospodarczy w Polsce w 2014 r. wyniesie 3,3%.

Prognozuje się, że w 2015 r. realne tempo wzrostu PKB wyniesienie 3,8 %. **Minister Pracy Władysław Kosiniak-Kamysz** oraz **Sekretarz Stanu w MPiPS Jacek Męcina** zaprezentowali najistotniejsze inicjatywy podejmowane aktualnie w obszarach polityki rynku pracy, ubezpieczeń społecznych oraz pomocy i integracji społecznej a strona pracodawców poinformowała o przebiegu trwających autonomicznych rozmów partnerów społecznych dotyczących przeformułowania zinstytucjonalizowanego dialogu społecznego w Polsce. Minister W. Kosiniak-Kamysz zapewnił, że wspólna propozycja partnerów społecznych w tym zakresie jest bardzo oczekiwana i przez stronę rządową zostanie przyjęta z największą powagą.

Dyskusja towarzysząca przedstawionym przez stronę rządową informacjom odbyła się bez udziału przedstawicieli strony związkowej, których zabrakło przy stole obrad.

Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu wraz z Fundacją Społeczeństwo i Gospodarka w Poznaniu we współpracy ze Związkiem Rzemiosła Polskiego przeprowadziła ogólnopolski konkurs, „Jakie znasz zawody?”.

Konkurs „Jakie znasz zawody?” - rozstrzygnięty!

W tym roku Konkurs został objęty honorowym patronatem Minister Edukacji Narodowej Joanny Kluzik-Rostkowskiej, Ministra Gospodarki – Janusza Piechocińskiego oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania Pani Agnieszki Kozłowskiej-Rajewicz. Łącznie na konkurs nadesłano z 11 Izb Rzemieśniczych ponad 2000 prac w trzech kategoriach – plastycznej, fotograficznej i filmowej.

Zamiarem organizatorów jest kształtowanie pozytywnego wizerunku pracy zawodowej i promowanie wiedzy o rynku pracy. Zaprosiliśmy dzieci przedszkolne do wzięcia udziału w konkursie plastycznym, uczniów szkół podstawowych

do zmierzenia się z tematem zza obiektywu aparatu fotograficznego, a gimnazjalistów do chwycenia za kamerę filmową.

Zadaniem konkursowym było stworzenie prac przedstawiających ludzi wykonujących różne zawody. Konkurs ma już za sobą dwie edycje regionalne realizowane w województwie wielkopolskim. Cieszył się bardzo dużym zainteresowaniem i... zaskoczył wysokim poziomem artystycznym prac!

8-9 kwietnia 2014 r. obradowało jury w Wielkopolskiej Izbie Rzemieśniczej w Poznaniu w etapie regionalnym przyznało nagrody w trzech kategoriach:

konkurs plastyczny

I miejsce – Zofia Janyga – baka - Lat 6 Społeczne Przedszkole „Z mchu i paproci” w Poznaniu

II miejsce – Marta Gęsicka – krawcowa - lat 5 Przedszkole nr 1 w Koninie

III miejsce – Patrycja Telman – fryzjer zwierząt - lat 5 SP z oddz. integracyjnymi w Koninie

konkurs fotograficzny

I miejsce – Angelika Janke – krawcowa – lat 12 - Zespół Szkół w Margoninie

II miejsce – Weronika Baszyńska - kowal – lat 12 - Szkoła Podstawowa w Kórniku

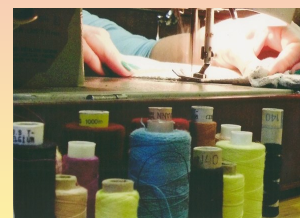
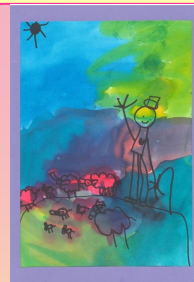
III miejsce – Julia Łopińska – rymarz – lat 12 - Szkoła Podstawowa w Kórniku

konkurs filmowy

I miejsce – Wojciech Dyrz – kapelusznik - lat 15 - Gimnazjum Stare Oborzyska

II miejsce – Hubert Stefaniak – zdobnik ceramiki – lat 15 - Zespół Szkół w Margoninie

III miejsce – Maciej Bukowski – młynarz – lat 16 - Zespół Szkół w Margoninie

i filmowego zostaną wręczone podczas uroczystych apelów z okazji zakończenia roku szkolnego – 27 czerwca. Nagrody dla zwycięskich prac plastycznych zostaną wręczone przy okazji wizyty w zwycięskich przedszkolach.

Katarzyna Rusin-Smolińska

Natomiast obrady jury na etapie Ogólnopolskim odbyły się 21 maja 2014 r. w siedzibie Związku Rzemiosła Polskiego w Warszawie. Poniżej prezentujemy listę zwycięzców.

Nagrody laureatom konkursu – fotograficznego

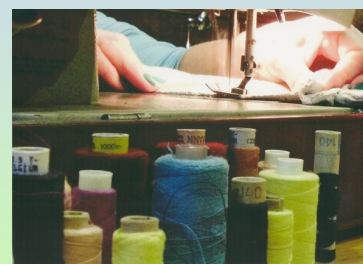
Konkurs plastyczny

- I MIEJSCE** – Klaudia Zbawiona – obuwnik – 4 lata - Niepubliczne Przedszkole w Potarzycy
- II MIEJSCE** – Zofia Janyga – Baca - Lat 6 Społeczne Przedszkole „Z mchu i paproci” w Poznaniu
- III MIEJSCE** – Adam Falencki – murarz – lat 6 – Publiczna Szkoła Podstawowa w Strzegocinie Oddział przedszkolny

Konkurs fotograficzny

- I MIEJSCE** – Angelika Janke – krawcowa – lat 12 - Zespół Szkół w Margoninie
- II MIEJSCE** – Weronika Baszyńska - kowal – lat 12 - Szkoła Podstawowa w Kórniku
- III MIEJSCE** – Bartosz Perzankowski – zegarmistrz - lat 11 - Szkoła Podstawowa nr 4 w Wołominie

Konkurs filmowy

- I MIEJSCE** – Wojciech Dyrzc – kapelusznik - lat 15 - Gimnazjum Stare Oborzyska
- II MIEJSCE** – Hubert Stefaniak – zdobnik ceramiki – lat 15 - Zespół Szkół w Margoninie
- III MIEJSCE** – Anna Kister – krawcowa – lat 15 - Zespół Szkół w Woli Droszewskiej

OPERATOR OBRABIAREK SKRAWAJĄCYCH

Operator obrabiarek skrawających przygotowuje obrabiarki skrawające konwencjonalne i sterowane numerycznie do planowanej obróbki, wykonuje obróbkę na konwencjonalnych obrabiarkach skrawających zgodnie z wymaganiami dokumentacji technologicznej oraz programy obróbki technologicznej na obrabiarkach sterowanych numerycznie zgodnie z wymaganiami dokumentacji technologicznej.

Zawód ten jest szerokoprofilowy, łączy umiejętności właściwe dla tokarza, frezera, szlifierza oraz operatora centrów obróbkowych. Operator obrabiarek skrawających obsługuje i nadzoruje uniwersalne, półautomatyczne i automatyczne obrabiarki skrawające, takie jak: tokarki, frezarki, wytaczarki, szlifierki w tym obrabiarki sterowane numerycznie. Perspektywa rozwoju zawodu coraz bardziej ukierunkowuje się na skomputeryzowane wytwarzanie przedmiotu składające się z faz projektowania wspomaganego komputerowo (CAD), przetwarzania projektu na plan sterowania maszyn (CAM) i CNC (właściwe wykonanie).

Zadania zawodowe operatora obrabiarek skrawających obejmują przygotowanie stanowiska pracy (poznanie dokumentacji technicznej, przygotowanie narzędzi), ustawianie parametrów i nadzorowanie pracy obrabiarek skrawających, mocowanie obrabianych przedmiotów, uruchamianie, realizacja obróbki i zatrzymywanie obrabiarek skrawających, wykrywanie

nieprawidłowości w pracy obrabiarek i powiadomienie odpowiednich służb konserwatorsko-remontowych, obsługiwanie przyrządów i narzędzi pomiarowych do sprawdzania jakości wykonanej obróbki, utrzymywanie stanowiska pracy z uwzględnieniem zasad racjonalnej organizacji pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych i ochrony środowiska naturalnego.

Od dobrego operatora wymaga się umiejętności psychofizycznych właściwych dla zawodu, tj. zainteresowania techniczne, wysoki poziom spostrzegawczości, zdolność koncentracji uwagi, zrównoważenie, wyobraźnia przestrzenna, dokładność. Przeciwwskazania zdrowotne do wykonywania tego zawodu to zaburzenia psychiczne, zaburzenia równowagi i świadomości, wady wzroku nie poddające się korekcji, brak widzenia obuocznego, uszkodzenia narządu słuchu uniemożliwiające kontrolę słuchową pracy maszyn.

Przemysł maszynowy należy do rozwijającej się gałęzi gospodarki w naszym kraju. Operatorzy należą do grupy poszukiwanych pracowników. Ze względu na spełniane funkcje produkcyjne i usługowe, absolwenci tego zawodu znajdują zatrudnienie przede wszystkim w przedsiębiorstwach przemysłu metalowego i maszynowego, przedsiębiorstwach obsługowo-naprawczych, a także w innych działach gospodarki, zajmujących się wytwarzaniem. Osoby przedsiębiorcze mogą podejmować własną działalność gospodarczą.

Iwona Derda

Sezon wakacyjny już się rozpoczyna, planujemy wakacje w Polsce, na całym kontynencie i poza nim. Warto pamiętać o podstawowych zasadach i prawach jakie mamy podróżując po Unii Europejskiej. Przedstawiamy kilka wskazówek jak postępować w przypadku wystąpienia problemów. Jeżeli zastanawiamy się, kto pokryje koszty leczenia w razie wypadku lub czy można przywieść do Polski ser czy miód, który tak bardzo nam smakował na wakacjach, zapraszamy do przeczytania, jak Unia Europejska może Ci pomóc.

Przydatne wskazówki na sezon wakacyjny dla podróżujących po UE

Co zrobić, jeżeli podróż samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem opóźnia się lub została odwołana?

Dzięki przepisom unijnym dotyczącym praw pasażerów, jeżeli podróż lub lot opóźniają się o kilka godzin, przedsiębiorstwo transportowe powinno zapewnić sprawiedliwą rekompensatę. W przypadku odwołania podróży i konieczności pobytu w hotelu w miejscu innym, niż ostateczny jej cel, linia lotnicza lub przedsiębiorstwo kolejowe powinny opłacić nocleg. Przed podróżą warto sprawdzić, jak dochodzić swoich praw na lotniskach, w portach i na dworcach kolejowych i autokarowych w Europie lub ściągnąć aplikację na smartfony

<http://ec.europa.eu/transport/passenger-rights/pl/mobile.html>

Jakie prawa przysługują niepełnosprawnym podróżnym?

Przepisy UE dotyczące praw pasażerów chronią osoby niepełnosprawne i osoby o ograniczonej sprawności ruchowej przed dyskryminacją podczas podróży samolotem lub pociągiem oraz zapewniają im taki sam dostęp do transportu, jaki mają inni obywatele. Jeżeli mamy prawo do korzystania z miejsc parkingowych dla osób niepełnosprawnych w Polsce, to prawo przysługuje w całej Unii Europejskiej. Potrzebujemy jedynie standardowej karty parkingowej.

Co, jeśli podczas pobytu za granicą będzie potrzebna pomoc lekarza?

Jeżeli podczas podróży w UE, Islandii, Liechtensteinie, Norwegii lub Szwajcarii zachorujemy lub ulegniemy wypadkowi, mamy prawo do leczenia. Musimy mieć ze sobą europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego. Karta gwarantuje dostęp do leczenia w nagłych przypadkach na takich samych warunkach i za taką samą cenę jak w przypadku osób ubezpieczonych w kraju, do którego się udajemy. Nie zapomnijmy więc zwrócić się do ubezpieczyciela o darmowe wydanie karty. Możemy również ściągnąć specjalną aplikację na smartfony

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=559&langId=pl> dzięki której będziemy mieć dostęp do numerów alarmowych, informacji o leczeniu, do którego jesteśmy uprawnieni i jego kosztach, a także informacji o sposobie uzyskania zwrotu kosztów oraz danych kontaktowych na wypadek zgubienia karty.

Aplikacja jest dostępna w 24 językach UE. Sama aplikacja nie jest odpowiednikiem karty EKUZ i jej nie zastępuje.

Gdzie zadzwonić, gdyby nasze dziecko zaginęło?

W Unii Europejskiej funkcjonuje jeden, wspólny dla wszystkich krajów, numer alarmowy **116 000**, na który należy zadzwonić, by zgłosić zaginięcie dziecka. Na ten numer dzwonić mogą zarówno rodzice, których

dziecko zaginęło, dzieci, które się zgubiły lub uciekły z domu, jak również inne osoby posiadające informacje o zaginięciu dziecka. Pracownicy gorącej linii przekażą naszą sprawę doświadczonym specjalistom, którzy udzielą potrzebnej pomocy psychologicznej, prawnej lub administracyjnej.

Po rezerwacji wczasów zorganizowanych okazało się, że biuro podróży zbankrutowało. Czy możemy uzyskać zwrot pieniędzy?

Dyrektywa w sprawie zorganizowanych podróży chroni europejskich konsumentów jadących na wakacje i obejmuje wczasy zorganizowane obejmujące przynajmniej dwie z następujących usług: (1) transport, (2) zakwaterowanie, (3) inne usługi turystyczne, takie jak zwiedzanie, których koszt jest zawarty w łącznej cenie.

Wspomniana dyrektywa zapewnia ochronę obejmującą: informacje w broszurach, prawo do unieważnienia umowy bez ponoszenia kary, odpowiedzialność za usługi (np. hotele niespełniające standardów) oraz ochronę na wypadek bankructwa organizatora wyjazdu lub linii lotniczych.

Zgodnie z nowym wnioskiem Komisji Europejskiej, popartym przez Parlament Europejski, w przyszłości przepisy te obejmą również osoby rezerwujące przez internet pakiety wakacyjne dostosowane do indywidualnych potrzeb (u jednego lub kilku powiązanych ze sobą sprzedawców) (MEMO/14/184). Tym sposobem z dodatkowej ochrony skorzysta około 120 milionów urlopowiczów.

Podróżując, płacimy gigantyczne rachunki za telefon. Jak możemy je obniżyć?

Dzięki UE oszczędzamy w podróży. Nadchodzące lato przyniesie dodatkowe obniżki cen. Najbardziej zauważalne będzie to w roamingu danych, gdzie ceny spadną z 45 do 20 centów za MB (przy zastosowaniu

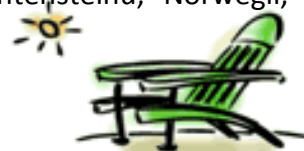
naliczania za każdy kilobajt). Ponadto od 1 lipca 2014 r. niektórzy operatorzy umożliwią wybór oddzielnej umowy roamingowej przed podróżą oraz – tam, gdzie taka opcja będzie dostępna – wybór lokalnego dostawcy danych w kraju, do którego się wybierasz. Daje to możliwość porównania ofert roamingowych i skorzystania z najbardziej atrakcyjnych ofert i cen. To dobra wiadomość – teraz możemy odpoczywać i cieszyć się latem, pozostając w kontakcie z rodziną i znajomymi. Co więcej, UE pracuje nad całkowitym zniesieniem opłat roamingowych! Podczas przyszłorocznych Świąt Bożego Narodzenia opłaty roamingowe będą już historią. Rozmowy, SMSy, ściąganie i surfowanie będzie kosztować w całej UE tyle samo, co w domu.

Czy z wakacji za granicą możemy przywieźć mięso lub ser?

Jeżeli wracamy z państwa spoza UE, w większości przypadków przepisy zabraniają wwożenia produktów mięsnych i mlecznych, niezależnie od tego, czy są przeznaczone dla Ciebie, czy na prezent.

Wracając z Wysp Owczych, Grenlandii lub Islandii możemy przywieźć do 10 kg niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, mleka dla niemowląt w proszku, żywności dla niemowląt lub specjalnej żywności dla siebie lub dla zwierzęcia wymaganej ze względów medycznych. Produkty te muszą jednak znajdować się w szczelnie zamkniętych opakowaniach i nie powinny ważyć więcej niż 2 kg ani wymagać przechowywania w lodówce przed otwarciem. W przypadku innych produktów pochodzenia zwierzęcego, np. miodu, limit wynosi 2 kg.

Przepisy te nie dotyczą przewozu produktów pochodzenia zwierzęcego pomiędzy państwami w obrębie UE. Nie mają również zastosowania, jeżeli wracasz z Andory, Liechtensteinu, Norwegii, San Marino lub Szwajcarii.

UE może wprowadzić dodatkowe ograniczenia w przypadku zakaźnych chorób zwierząt w państwach trzecich. W razie wątpliwości kontaktujemy się ze służbami weterynaryjnymi w punkcie wjazdu do UE (na lotnisku, w porcie czy na drogowym przejściu granicznym).

Pamiętamy, że przepisy te istnieją po to, by chronić nas oraz zwierzęta gospodarskie w UE przed poważnymi chorobami odzwierzęcymi.

Więcej informacji na stronie

http://europa.eu/youreurope/citizens/travel/index_pl.htm

Odpowiedzi na inne najczęściej zadawane pytania znajdziemy

http://europa.eu/youreurope/citizens/index_pl.htm

W przypadku problemów podczas zakupów za granicą, do kogo możemy się zwrócić po powrocie do kraju?

Jeśli mieszkamy w UE możemy uzyskać bezpłatną pomoc po powrocie do kraju. Kontaktujemy się z Europejskim Centrum Konsumentckim w Polsce w przypadku problemów z wynajmem samochodu, rezerwacją wyjazdu zorganizowanego lub biletu lotniczego w UE, Norwegii lub Islandii. Uzyskamy również pomoc w przypadku problemów z zamawianiem akcesoriów wakacyjnych przez Internet z innego kraju europejskiego. Z pomocy centrum skorzystać mogą również osoby podróżujące do Brazylii na mistrzostwa świata w piłce nożnej. Możemy ściągnąć specjalny przewodnik zawierający informacje o Twoich prawach konsumenckich w Brazylii.

Kupione podczas wakacji buty rozpadły się po tygodniu. W jaki sposób możemy odzyskać pieniądze? Jakie są przepisy?

Niezależnie od tego, gdzie dokonano zakupu, unijne przepisy gwarantują konsumentom podstawowe prawa, których należy przestrzegać. Towary objęte

są dwuletnią gwarancją i sprzedawca musi bezpłatnie naprawić lub wymienić wadliwy towar. Jeżeli nie jest to możliwe w rozsądnym terminie lub powoduje szczególne niedogodności, możemy ubiegać się o zwrot kosztów lub obniżenie ceny. Gwarancje handlowe nie zastępują minimalnej dwuletniej gwarancji, ale mogą ją uzupełniać.

Bez względu na to, którego kraju jesteśmy obywatelem, unijne przepisy w sprawie ochrony konsumentów mają zastosowanie do zakupu towarów lub usług dokonanych we wszystkich placówkach znajdujących się na terytorium UE. Gwarancje są regulowane przez prawo w całej Europie. Minimalne wymogi w zakresie ochrony konsumentów określa unijna dyrektywa. Państwa członkowskie mają obowiązek włączenia wymogów UE do przepisów krajowych, które mogą także oferować wyższy poziom ochrony.

Aby w trzech prostych krokach uzyskać zwrot pieniędzy za wadliwy towar kupiony za granicą, korzystamy z europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Z tej procedury możemy skorzystać w wielu przypadkach we wszystkich państwach członkowskich UE z wyjątkiem Danii. Jest to szybka i oszczędna alternatywa dla tradycyjnej rozprawy sądowej, mająca zastosowanie do transakcji handlowych – w tym transakcji konsumenckich – o wartości do 2 000 euro. Wystarczy złożyć standardowy formularz do odpowiedniego sądu.

Kolejną dobrą wiadomością dla konsumentów jest fakt, że od 13 czerwca 2014 r. wejdą w życie nowe unijne przepisy dotyczące praw konsumentów. Gwarantują one, że wszyscy obywatele UE mają 14 dni na zwrot towarów kupionych na odległość – czyli przez Internet, za pośrednictwem poczty lub telefonicznie.

Jeżeli wybieramy się poza Europę, a tam, gdzie jedziemy, nie ma ambasady ani konsulatu polskiego. Z kim mam się kontaktować, jeśli będziemy potrzebować pomocy?

Jako obywatel państwa członkowskiego UE jesteśmy automatycznie obywatelem Unii. Dlatego przebywając poza UE, mamy prawo do uzyskania pomocy, nawet jeśli tam, gdzie przebywamy, nie ma polskiej placówki dyplomatycznej. Jeżeli np. zostaniemy zatrzymani, ulegniemy poważnemu wypadkowi lub zgubimy ważne dokumenty, możemy zwrócić się o pomoc do konsulatu lub ambasady innego państwa członkowskiego UE.

Przysługuje nam także pomoc w sytuacjach kryzysowych: państwa członkowskie UE muszą udzielać obywatelom Unii pomocy w ewakuacji na takich samych zasadach, na jakich udzielają jej swoim obywatelom. Na stronie internetowej Komisji Europejskiej poświę-

conej ochronie konsularnej możesz sprawdzić, czy w kraju, do którego się wybierasz, istnieją placówki dyplomatyczne twojego kraju.

<http://ec.europa.eu/consularprotection/index.action>

Przygotowano na podstawie informacji z portalu Unii Europejskiej.

Bogumiła Frąckowiak

„STRES W PRACY? NIE DZIĘKUJĘ!”

W dniu 10 kwietnia 2014 r w czasie trwania targów SAWO 2014 odbyła się konferencja organizowana przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy pt. „STRES w pracy ? Nie, dziękuję !”

„Stres w pracy? Nie dziękuję!”

Prowadząca konferencję w ramach kampanii Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy profesor Danuta Koradecka Dyrektor CIOP-PIB otwierając konferencję przedstawiła założenia programu „Zdrowie i bezpieczne miejsce pracy” na lata 2014-2015. Udział w konferencji i referaty wygłosili naukowcy Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy, Polityki Poznańskiej, Pracowni Psychologii Społecznej CIOP – PIB.

Program Zarządzania stresem w miejscu pracy – dobre praktyki w małych i średnich przedsiębior-

stwach przedstawił niżej podpisany Specjalista Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, reprezentując na konferencji Związek Rzemiosła Polskiego.

Konferencja po merytorycznej dyskusji uczestników, zaproszonych gości w podsumowaniu stwierdziła, że zarządzanie stresem i zagrożeniami psychospołecznymi w pracy sprzyja poprawie zarówno zdrowia pracowników jak i wyników finansowych firmy.

Jerzy Muszyński

Nie od dziś wiadomo, że Facebook stanowi dla firm prawdziwą kopalnię możliwości. Aby osiągnąć wyznaczone cele, można z nich korzystać razem lub oddzielnie. W Internecie najbardziej widocznym objawem istnienia Facebooka jest popularny przycisk „Lubię to!”.

Co Twoja firma może zrobić na Facebooku? Cz. 2

„Lubię to”

Dla każdej firmy pragnącej zacząć marketing społecznościowy swojej marki wykorzystując do tego celu Facebooka, pierwszym koniecznym krokiem jest założenie strony (znanej też powszechnie jako „fanpage”). Podobnie jak internauta zapisuje się na newsletter tj. na listę komunikatów e-mailowych od firmy, tak może się on też „zapisać” na fanpage firmy na Facebooku. Potocznie mówiąc, staje się wtedy jego fanem.

Czynność ta nosi nazwę polubienia, Ciebie natomiast określa się jako lubiącego firmę. Popularnym sposobem polubienia marki jest kliknięcie specjalnego przycisku umieszczonego na stronie firmowej. Przycisk ten zawiera – znany zewsząd i powszechnie – tekst „Lubię to!”.

Lubię to!

W momencie polubienia strony społecznościowej (fanpage’a), nasi facebook’owi znajomi mogą zobaczyć ten fakt. W ten prosty sposób marka rekomendowana jest znajomym naszego potencjalnego klienta. Kliknięcie tego przycisku równoznaczne jest ze słowem „Polecam!”.

Najważniejszy jest jednak fakt, iż wraz z momentem polubienia strony, firma może wysłać do nas komunikaty i prowadzić z nami angażujący obie strony dialog, utrzymując w ten sposób kontakt, zachęcając do

zakupów lub promowania marki w jej kręgach społecznych. Lubiący, tacy jak Ty, mogą odpowiadać i komentować komunikaty firmy – wszystko to sprawa, że mamy do czynienia z rozmową, a nie tylko informowaniem. Komunikacja na linii marka-konsument wchodzi tym samym na zdecydowanie wyższy poziom bazujący na interakcji. To ogromny atut Facebooka jako sieci społecznościowej. Oprócz polubienia samej marki, firmy, strony istnieją też polubienia konkretne. Znajomi internauty mogą dzięki temu zobaczyć, jaki produkt został przez niego polubiony, co może stać się dla nich istotną rekomendacją wpływającą na decyzję zakupową. Ale nie tylko. Artykuł umieszczony na stronie internetowej Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu też jest bowiem dobrem, które można polubić. Podobnie jak polecając konkretny produkt danej firmy klikając przypisany do niego przycisk „Lubię to!”, taki sam krok możemy zrobić odnośnie artykułu, który zwrócił naszą uwagę i którym według nas, czytelników, warto się podzielić.

Strona społecznościowa

Wcześniej zostało już wspomniane coś, co nosi nazwę strony społecznościowej. Tym co odróżnia typową stronę internetową od strony społecznościowej jest fakt, iż ta druga znajduje się w serwisie społecznościowym, np. na Facebooku. Dzięki temu oferuje wiele możliwości, które wspierają prowadzenie marketingu społecznościowego i docieranie z komunikatami do większej liczby osób przez łączące ich sieci powiązań.

Założenie strony społecznościowej na Facebooku jest darmowe, za jej prowadzenie nie są pobierane żadne opłaty i może to zrobić każdy – zarówno właściciel firmy oraz jej reprezentant. Poza tym własną stronę społecznościową może mieć też konkretne dobro – produkt, marka, osoba itp. Zaraz po założeniu możemy umieścić na stronie internetowej wspomniany przycisk „Lubię to!” i polecić ją wszystkim znajomym, tak aby mogli polubić nasz Fanpage. Co ważne, dzięki temu nawiązujemy kontakt z konsumentem dużo wcześniej niż tradycyjnie, tj. w momencie dokonania przez niego zakupu lub wyboru pewnego konkretnego dobra. Dzięki temu poprzez budowanie nacechowanych pozytywnymi emocjami relacji z czasem przypadkowi, anonimowi internauci mogą przeobrazić się w klientów lub odbiorców naszych treści. Fanpage stanowi też idealne miejsce do tego, by publicznie odpowiadać na często zadawane pytania, informować o podejmowanych działaniach, rozwiewać wszystkie rodzące się wątpliwości wszystkich

klientów, odbiorców i usługobiorców. Dzięki temu zaoszczędzamy znaczną ilość czasu i pracy, gdyż komunikacja poprzez e-mail i ciągłe odpowiadanie na te same pytania może być bardzo pracochłonne.

Podsumowując, publiczny charakter strony społecznościowej np. na Facebooku stanowi znaczne ułatwienie i ogromną korzyść zarówno dla nadawcy oraz odbiorcy. Sprawia bowiem, że każda nowa osoba borykająca się z problemami podobnymi do tych, z jakimi mierzą się inni odbiorcy może szybciej znaleźć odpowiedź. Co więcej, właściciel firmy może poprzez Fanpage wysyłać komunikaty od razu do zainteresowanych osób. W ogólnym rozrachunku, prowadzenie Fanpage'a może więc poprawić komunikację ze społecznością zgromadzoną wokół firmy.

Maciej Wika

facebook

WIR

89 osób lubi to · 34 osoby o tym mówią

✓ Lubisz to! ▼

✓ Obserwowanie

Wiadomość

* ▼

Organizacja pozarządowa

👍 89

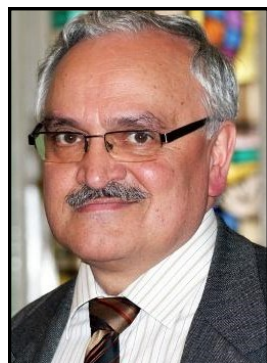
MARZENA RUTKOWSKA-KALISZ
Rzecznik Prasowy
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: redaktor@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 41*

IWONA DERDA
Naczelnik Wydziału Oświaty
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: iwona.derda@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 22*

WIESŁAW RATAJCZAK
Zastępca Dyrektora Izby
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: d.ekonomiczny@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 56*

KONRAD WNUK
Radca Prawny
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: sekretariat@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 27*

BOGUMIŁA FRACKOWIAK
Naczelnik Wydział Promocji Gospodarczej
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: bogumila.frackowiak@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 24*

PISZĄ DLA NAS....

MAGDALENA BIAŁAS
Naczelnik Wydziału Samorządowo-Organizacyjnego
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

E-mail: magdalena.bialas@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 32

NATALIA KRZYŻAN
Wydział Promocji Gospodarczej
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

E-mail: natalia.krzyzan@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 37

MACIEJ WIKA
Współpracownik
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

E-mail: sekretariat@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 35

ZAPRASZAMY NA STRONĘ WWW IZBY

The screenshot shows the homepage of the Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu. At the top left is the WIR logo and the text 'Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu'. To the right is the ZETOM CERT logo. A navigation bar contains links: 'Strona główna', 'O Nas', 'Wydziały WIR', 'Adresy organizacji rzemiosła', 'Szkolenia', 'Pobierz', and 'Kontakt'. Below the navigation bar, there are three tabs: 'Aktualności', 'Galeria', and 'Wskaźniki'. The main content area features a video player on the left with the title 'Walne Zgromadzenie Przedstawic...' and a subtitle 'Jerzy Bartnik został po raz kolejny Prezesem Izby'. To the right of the video is a 'Na skróty' section with a list of services: oświata zawodowa, ochrona środowiska, bank ofert pracy, odnośniki, wpis do bazy WIR, BHP, Konkursy, środki pomocowe, rzemiosło artystyczne, bank ofert współpracy, narzędzia, dialog społeczny, Parlament Hanzeatycki, and Na kartach historii. On the far right, there are logos for 'Europe Direct - Poznań', 'Punkt konsultacyjny', 'Projekty realizowane przez WIR', and 'Punkt kontaktowy'.

Finał Konkursu wiedzy o BHP